

سازماندهی برای بهبود سلامت کارگران

چون مشکلات محل کار بسیاری افراد را متأثر می‌سازد، اغلب بهترین راه حل این مشکلات آن است که افراد زیادی در آن اشتراک داده شوند. یک صحتیار کارگران باید بتواند به سایر کارگران کمک کند تا در حل مشکلات اشتراک ورزند، بیاموزند و برای سلامت محل کار خود را سازمان دهند. گروهی را گرد هم آورند و ایجاد انگیزه در افراد برای بهبود صحت کارگران یکی از مهمترین کارهای است که می‌توانید انجام دهید. تشویق افراد برای سهمگیری و اشتراک دادن آنها، وقت و حوصله مندی به کار دارد. این فصل شامل فعالیت‌هایی است که به شما کمک می‌کند تا افراد را در یک گروه برای همکاری با یکدیگر جمع نمایید. مشکلات را شناسایی کنید و بیشتر بیاموزید و همکاران خود را در مورد راه‌های کوتاه مدت و طولانی مدت برای بهبود محیط کار، آموزش داده و متقاعد سازید. این همچنین نشان می‌دهد که چگونه تشکیل کمیته‌های ایمنی و بهداشت می‌تواند به کارگران، متخصصان سلامت و ایمنی شغلی (OSH) و کارفرمایان کمک کند تا این تغییرات مورد نیاز را با آسانی بیشتری انجام دهند. در زمان انتخاب یک فعالیت، به موارد زیر فکر کنید:

- کدام فعالیت برای نوع معلوماتی که می‌خواهید جمع آوری کنید، بهتر است؟
- شما و همکاران‌تان برای کدام فعالیت وقت دارید؟
- کدام فعالیت می‌تواند بین شما و همکاران شما شبکه ارتباطاتی ایجاد نماید؟ کدام فعالیت همکاری با دیگران به شمول مدیریت، متخصصان سلامت و ایمنی کارگران و همسایگان را افزایش می‌دهد؟
- کدام فعالیت سبب هیجان در موارد سازماندهی و تغییر در کارگران می‌شود؟

این فعالیت‌ها به شما در آموزش چه چیزی کمک می‌کند

صرف نظر از این که کدام فعالیت را انتخاب می‌کنید، معلوماتی را که از کارگران از طریق بحث‌ها، اجرای سروی‌ها، ترسیم نقشه‌ها و مقایسه یادداشت‌ها جمع آوری می‌کنید، از یک فابریکه تا فابریکه دیگر متفاوت خواهد بود. اما برای کمک به دریافت مشکلات معمول و کار بر روی راه حل‌های موفق، باید همیشه به دنبال پیدا کردن پاسخ به سوالاتی مانند سوالات زیر باشید:

- کدام مشکلات برای همه یا بیشتر کارگران مشترک است؟
- آیا زنان و مردان مشکلات متفاوتی را ذکر می‌کنند؟
- کدام مشکلات صحتی به طور مرتب رخ می‌دهد؟ کدام مشکلات گاه‌گاه واقع می‌شود؟
- کدام مشکلات بسیار جدی اند یا می‌توانند بیشترین ضرر را بار آورند؟
- کارگران از رفع کدام مشکلات با هیجان یاد می‌کنند؟
- رهبران جامعه کدام مشکلات را بیشتر مورد توجه قرار خواهند داد؟
- کدام مشکلات می‌توانند به سرعت و سهولت حل گردند؟

آنچه را می‌آموزید با دیگران شریک سازید

معلوماتی را که جمع آوری می‌کنید با سایر کارگران به ویژه کسانی که نظریات و نگرانی‌های خود را با شما در میان گذاشته اند، شریک سازید. صحبت با همکاران کمک به حفظ مشارکت آنها کمک می‌کند، حمایت از تغییرات را افزایش می‌دهد و علاقمندی آنها را برای ایجاد تغییرات بیشتر در آینده بلند می‌برد. به عین دلایل، معلومات خود را با متحدان خود در جامعه مانند علمای دینی و افرادی که در مساجد هستند، گروه‌های زنان ویا سازمان‌های که در محله و در همسایگی شما حضور دارند به اشتراک بگذارید.

با کارگران در مورد نگرانی‌های آنها صحبت کنید

راه‌هایی را پیدا کنید تا با کارگران در مورد شرایط کاری‌ای که آنها را آزار می‌دهد و از نظر آنها مهم اند، صحبت کنید. این بحث‌ها به شما این امکان را می‌دهد تا درجه حرارت فابریکه یا محل کار را اندازه بگیرید و بیاموزید که افراد در مورد سازماندهی برای تغییر وضعیت، چه احساسی دارند. این کار همچنان به همکاران شما این شانس را می‌دهد تا شما را بشناسند، بر شما اعتماد کنند و به افزایش توان در قدرت کار آغاز نمایند.

در اول از طرق غیررسمی با افراد موجود در فابریکه خود تماس برقرار کنید. ممکن است ایمن‌تر و راحت‌تر آن باشد که خارج از محل کار با افراد صحبت کنید. در مورد این که چرا سوال می‌پرسید و با پاسخ‌های آنها چه پلانی دارید، صریح و شفاف صحبت کنید. اگر کسی احساس راحت نمی‌کند، او را مجبور نسازید تا معلومات خود را با شما شریک سازد. هنگام نزدیک شدن به افراد بخصوص در محلات عامه، محتاط باشید.

وقتی برای برگزاری جلسه آماده شدید، گروه کوچکی از افراد علاقمند و قابل اعتماد را در فابریکه خود شناسایی نمایید. از آنها دعوت به عمل آورید تا در مکانی خارج از محل کار جمع شوند. در اول، ملاقات با گروه کوچک بهترین کار است. بخصوص زمانی بیشتر مفید خواهد بود که کارگران از گروه‌های مختلف فرهنگی، زبانی، قوم و گروه‌های مهاجران آمده باشند. همچنان مفید خواهد بود که در ابتدا گروه‌های زنان و مردان به طور جداگانه گرد هم آیند، در این حال زنان می‌توانند آذانه نگرانی‌های خود را ابراز نمایند. با گذشت زمان، اعتماد کافی در بین گروه‌ها ایجاد خواهد شد که بتوانند کارگران مختلف و دارای پس زمینه متفاوت در یک گروه باهم جمع شوند.

در جریان تبادل نظر و گفتگو با کارگران، از نظر زمانی و مکانی ساحة وسیع ایجاد کنید تا به افراد اجازه دهد در مورد چیزهایی که سبب آزار و اذیت آنها می‌باشد و این که از نظر آنها کدام مسائل حایز اهمیت است، صحبت کنند. با افرادی که نمی‌خواهند صحبت کنند یا سازماندهی شوند از شکیبائی کار بگریزد و به خاطر عدم اشتراک و سهمگیری، با آنها از تبعیض کار نگیرید. برخی افراد برای تصمیمگیری به زمان بیشتری نیاز دارند.

بعضی مسائلی که افراد مطرح می‌کنند ممکن است باعث ناراحتی شما شود. تمام تلاش خود را به کار برید تا در مقابل دغدغه‌ها و نگرانی‌های آنها صریح باشید، پنهان کاری نداشته باشید و در فکر کردن برای نحوه پاسخگویی از دیگران کمک بگیرید. به خاطر داشته باشید که نقش شما این نیست که برای هر مشکلی راه حلی داشته باشید، بلکه نقش شما این است که به افراد کمک کنید تا فکر نمایند و ابزارهایی را برای حل مشکلات خود بیابند.

اگر در مورد صحت در محل کار سوال می‌کنید، انتظار داشته باشید که مردم بخواهند در مورد سلامت خود در مجموع صحبت کنند - صحت داخل محل کار و صحت خارج از محل کار نمی‌تواند از هم جدا ساخته شود!

صحبت کردن در گروه کوچک

یک یا دو نفر می‌توانند چندین گروه کوچک را رهبری کنند، و یا شما می‌توانید چندین نفر داشته باشید که هر کدام یک یا دو گروه کوچک را رهبری نمایند. این کار به افراد بیشتری اجازه می‌دهد تا مهارت رهبری خود را انکشاف دهند و به شما اجازه خواهد داد که در وقت کمتری، معلومات بیشتری را جمع‌آوری کنید.

ملاقات: چند نفر محدود از کارگران را به محلی بخواهید که در آنجا همه شما احساس راحت داشته باشید و در مورد مشکلات کار صحبت کنید. یک فضای امن را پیدا کنید که به آسانی قابل دسترس باشد.

در مورد تشویش‌ها یا نگرانی‌ها صحبت کنید: سوال کنید که چه چیزی باعث آزار افراد در محل کار می‌شود و یا یکی از نگرانی‌های خود را ذکر کنید. پیدا کنید که به نظر آنها چه شرایطی آسیب می‌رساند و یا ممکن است به آنها ضرر برساند.

به مشکلات و راه‌حل‌های پیشنهادی گوش دهید: به نگرانی‌های هر فرد و همچنین مشکلات دسته جمعی کارگران با دقت گوش دهید. دریابید که آیا نگرانی‌های متفاوت کارگران، گروه‌های مختلف آنها را متأثر می‌سازد یا خیر. توجه خاصی به نظریات زنان و دیگر گروه‌هایی داشته باشید که اغلب مورد تبعیض قرار می‌گیرند، مانند کارگران مهاجر یا افراد دارای معلولیت.

چیزی را که می‌آموزید، بنویسید: جهت کمک به این که همه موضوعات را به خاطر داشته باشید، از جریان بحث‌ها یادداشت بگیرید و یا افکار خود را بعد از مباحث فوراً بنویسید.

نتایج را خلاصه کنید: بعد از صحبت با کارگران زیادی، چیزی را که آموخته‌اید با پاسخ دادن به سوالات ذیل خلاصه سازید: کدام مشکلات در بسیاری از کارگران مشترک است؟ به نظر کارگران کدام مشکل از همه مهمتر است؟ کدام یک از مشکلات ساده‌ترین راه حل را دارد؟

آیا به کمک احتیاج دارید؟ متخصصان سلامت و ایمنی کارگران (OSH)، اتحادیه‌ها، موسسات غیردولتی غیر انتفاعی (NGOs) و دیگران ممکن است مهارت‌ها و تجارت مفیدی داشته باشند. از گروه بپرسید کی ممکن است به آنها نزدیک شود.

سوالات خود را از طریق سروی پرسید

اجرای سروی به شما کمک میکند تا معلومات مشابه را از بسیاری از افراد را جمع آوری کنید، به این ترتیب مقایسه جوابات آسانتر است. سروی همچنان میتواند میان اعضای تیم سروی و همچنان بین سروی کنندگان و همکارانی که با آنها صحبت می‌کنند، ارتباطات را استوار و محکم سازد.

به مردم بگویید که شما کی هستید، چرا سروی انجام می‌دهید و چگونه شریک ساختن تجارب آنها می‌تواند در بهبود زندگی کارگران کمک کند.

اجرای سروی در جمع آوری معلومات مغلق کمتر مؤثر و مفید است. آن مسائل بهتر است در یک صحبت گروهی که همه در آن سهمگیری داشته باشند، مطرح گردد. در مباحث مربوط به احساسات یا مسائلی که افراد با آن احساس راحت ندارند، بهترین روش سروی انفرادی و مطرح نمودن سوالات از هر شخص بصورت جداگانه خواهد بود.

سوالات خاصی پرسید، طور مثال:

یک فرد در هفته گذشته چند ساعت کار

کرده است، یا فهمیدن اینکه افراد اندفاعات یا بخارات جلدی دارند، و یا معلومات در مورد اینکه آیا یک سوپروایزر (سرکارگر) زمان حضور در مستراح را محدود ساخته است.

آسانترین و سادهترین روش جمع آوری معلومات همیشه، بهترین است. اگر فقط چند سوال بسیار ساده را مطرح کنید، ممکن است قادر باشید که در کفتریا فقط از افراد بخواهید که دست‌های خود را نشان دهند و سروی بیشتری نیاز نخواهد بود.

انجام سروی و تحلیل و تجزیه معلومات جمع شده در صورت مطرح نمودن سوالات مغلق و مشکل می‌تواند بسیار مشکل باشد. مردم اغلب میخواهند در مورد موضوعات بیشتری از آنچه در سروی گنجانیده می‌شود، صحبت کنند. پلان نمایید تا به نظرات افراد در مورد موارد مختلف گوش دهید، آنها را یادداشت کنید و سپس آنها را برای جلسات یا بحث‌ها دعوت کنید جایی که بتوانند نگرانی‌های خود را بیشتر پیگیری نمایند.

وقتی سروی انجام می‌دهید، خصوصی (محرم) نگه داشتن معلومات مهم است. این کار از شما و افراد مورد سروی شما محافظت خواهد کرد.

برای شما مهمترین چیزهایی که باید بهبود یابند، کدام اند؟

ساعات کار منظم شود. ما به استراحت و مواظبت از خانواده نیاز داریم.

دستمزد بهتر شود. ما نمی‌توانیم با این دستمزد زندگی کنیم.

ملاقات: از چند نفر همکار بخواهید به شما کمک کنند. در مکانی ملاقات کنید که همگی در آن برای صحبت در مورد مشکلات کاری احساس راحت داشته باشید.

در مورد نگرانی‌ها صحبت کنید: با این تیم کار نموده و لیستی از سوالات را تهیه نمایید تا از همکاران خود بپرسید. با آن مسائل کاری شروع کنید که اعضای گروه در مورد آن بیشتر نگرانی دارند. از این لست، چند خطر رایج و یا مسائلی را که فکر می‌کنید رسیدگی به آن بسیار مهم است، انتخاب کنید.

سوالات سروی را بنویسید: لیستی از سوالات بسازید. وقتی در مورد مشکل خاصی از محل کار می‌پرسید، همیشه بپرسید که آن مشکل چقدر برای آنها اهمیت دارد و تا چه اندازه برای بهبود آن اهمیت می‌دهند. اگر سوالات زیادی دارید، به مهمترین آنها فکر کنید. جمع بندی سوالات انتخابی و آنهایی که با بلی یا نخیر جواب داده میشوند، آسانتر از سوالات باز و تشریحی است. گزینه‌ها را بیش از حد محدود نسازید تا فهمیده بتوانید که مردم واقعاً چه فکر میکنند. ابتدا سروی را با چند همکار که روی تهیه سوالات کار نکرده اند، امتحان کنید. اگر آنها سوالات را مبهم می‌دانند یا فکر می‌کنند تعداد سوالات زیاد است، سوالات را بازنویسی و اصلاح کرده و همچنان لست سوالات سروی را کوتاه سازید.

در جریان ماه گذشته، آیا مشکلات زیر را داشته اید:

انداغ‌ها یا بخارات جلدی: بلی / نخیر

جروح‌ها: بلی / نخیر

درد: بلی / نخیر

مشکلات تنفسی: بلی / نخیر

سروی را پلان کنید: تصمیم بگیرید که هر یک از شما چه تعداد از کارگران و از کدام بخش‌های فابریکه را می‌خواهید سروی کنید. یک تاریخ را مشخص سازید تا اعضای تیم جمع شوند و پیشرفت کار را بررسی نمایند. از روش "بازی نقش" و دیگر فعالیت‌ها جهت آماده ساختن اعضای تیم برای همه مواردی که ممکن است در جریان سروی اتفاق بیافتد، استفاده کنید. همچنان پلان نمایید که بعد از سروی چه کارهایی را انجام دهید تا ببینید که سوالات سروی، معلومات مورد نیاز شما را تولید خواهند کرد یا خیر.

اجرای سروی: از آنجا که بعضی کارگران ممکن است نتوانند خوب بخوانند، ممکن است تصمیم بگیرید که سوالات را شخصاً بپرسید و جوابات را بنویسید.

با یکدیگر بررسی کنید: وقتی اعضای تیم دوباره باهم ملاقات می‌کنند، از هریک از اعضاء بخواهید که در مورد جالبترین و خوش برخوردترین فردی که سروی نموده اند و همچنان در مورد مشکل‌ترین و عبوس‌ترین آنها، صحبت کنند. اگر برخی از اعضاء تیم با مشکلاتی رو به رو هستند، از سایر اعضاء بخواهید تا روش‌هایی را که برای آسان ساختن سروی پیدا کرده اند، ابراز نمایند.

نتایج را خلاصه سازید: وقتی معلومات کافی جمع آوری شد، تمام جوابات را جمع کرده و دسته بندی کنید. بعد چیزی را که اعضای تیم آموخته اند با پاسخ دادن به این سوالات خلاصه سازید: شایع‌ترین خطراتی که افراد مشاهده و یا تجربه کرده اند، کدام اند؟ کدام خطرات صرف توسط یک گروه از کارگران احساس نموده اند؟ افراد با چه مشکلات مرتبط با کار رو به رو هستند؟ به نظر می‌رسد مردم به چه چیزی اهمیت می‌دهند؟ برای تغییر دادن چه مواردی می‌خواهند کار کنند؟

به آنچه کارگران می‌دانند گوش دهید

یک گروه از ما در کارگاه آموزشی "ارگونومیک" اشتراک نمودیم. ما آموختیم که کار چگونه کار می‌تواند طراحی شود تا کارگران کمتر آسیب ببینند. اگر چیزهایی را که اغلب نیاز داریم به خود نزدیکتر داشته باشیم، میزان حرکت بدن کاهش یافته می‌تواند و این کار باعث می‌شود که در آینده اعضای بدن کمتر آسیب ببینند. ما همچنان آموختیم تا بدن خود را منظم ماساژ، کشش و تمرین بدهیم و اینکار برای حفظ سلامت بدن مفید است.

وقتی استاد در مورد صدمات ناشی از تکرار مداوم یک حرکت صحبت می‌کرد، ما درک می‌نمودیم که او در مورد چه گپ می‌زند. دست‌های بسیاری از ما از سبب این حرکات مکرر درد دارد. بنابراین وقتی ما دوباره به کار برگشتیم و در مورد آسیب‌های ناشی از "حرکات و کشش‌های مکرر" صحبت کردیم، فکر می‌کردیم که مردم علاقه خواهند گرفت. در عوض مردم به ما گفتند که "شما اشتباه می‌کنید! چیزی که ما داریم آرتروز (التهاب مفاصل) است نه این مزخرفی که شما به نام فشار ناشی از حرکات تکراری می‌گویید. با کار زیاد و افزایش سن مصاب آرتروز می‌شوید و هیچ چیزی جلودار آن بوده نمی‌تواند."

در کارگاه آموزشی بعدی ما از همکاران سرسخت و شوق خود در فابریکه شکایت کردیم. استاد توضیح داد که هر فرد نظریات زیادی در مورد صحت دارد. نقش ما این است که به نظریات افراد ارزش قابل شویم و بعد نظریات جدید را معرفی کنیم. اگر به مردم بگوییم که آنها اشتباه می‌کنند، احتمالاً آنها دیگر به ما گوش نخواهند داد. ما باید راه‌هایی را پیدا کنیم که به افراد در درک نظریات جدید کمک کند و نشان دهیم که چگونه یک نظر جدید با آنچه مردم از قبل می‌دانند ارتباط دارد.

او پیشنهاد کرد که به عوض این که بگوییم در مورد آرتروز اشتباه کرده‌اند، از آنها سوالاتی بپرسیم مانند: کجا درد می‌کند؟ آیا علاوه بر درد احساس سوزنک زدن، خستگی یا احساس دیگری نیز دارید؟ آیا بعد از کار درد آن افزایش می‌یابد؟

این سوالات به افراد اجازه می‌دهد تا خود را به حالتی قرار دهند که تفاوت بین آرتروز و درد ناشی از کشش کار را درک کنند. وقتی افراد به این جایگاه قرار گرفتند، تمایل پیدا خواهند کرد تا معلومات جدید را بپذیرند.

استاد همچنان گفت که ما می‌توانیم مردم را برای امتحان نظریات جدید دعوت کنیم و ببینیم که چه واقع می‌شود. از برخی افراد بخواهید تا درد خود را از طریق تغییرات کوچکی در محل کار خود کاهش دهند، یا در زمان استراحت با شما تمرینات کششی را انجام دهند و می‌توانید نشان دهید که این نظریه مؤثر است. بعد از یک هفته یا بیشتر، از آنها بپرسید که آیا احساس بهبود می‌نمایند.

ما توصیه‌های استاد را پیروی کردیم و همکاران ما آموختند که چگونه کار باعث آسیب رسیدن به بدن آنها می‌شود و آنها می‌توانند علاوه بر تحمل درد، در این مورد نیز کاری انجام دهند. اما ما درس بزرگتری آموختیم و آن ایست که: وقتی به مردم کمک کنیم که درک نمایند به جای این که فقط برایشان بگوییم یا تذکر دهیم، نتایج بهتری می‌توانیم حاصل کنیم و گروه قوی‌تر و فعال‌تری را می‌سازیم.

شریک ساختن تجارب با فعالیت‌های نقشه‌کشی

فعالیت گروهی که افراد را دعوت می‌کند تا تجربیات و مشاهدات خود را در مورد بدن خود، کار خود و جوامع خود به اشتراک بگذارند، فرصت خوبی برای تقویت دانش افراد و ایجاد درک مشترک از مشکلات کاری است. فعالیت‌های نقشه‌کشی نیز به کارگران اجازه می‌دهد تا ببینند بسیاری از مشکلات آنها چقدر رایج و معمول است. این کار همچنین به یک گروه کمک می‌کند تا در مورد راه حل‌ها و اولویت‌ها برای اقدامات به راحتی بیشتر به توافق برسند.

هیچ کس بدن‌های کارگران و محل کار آنها را بهتر از خودشان نمی‌شناسد. با اجازه دادن به کارگران که محل درد را در بدن خود نشان دهند، آنها می‌توانند به ما در تعیین نقاط معینی که مشکل وجود دارد و باید بهبود یابد، کمک نمایند و به این ترتیب ما می‌توانیم کمک کنیم تا درد آنها کاهش یابد.

نقشه بدن: این نقشه به شما این امکان را می‌دهد تا پرسید: "کار به کجای بدن شما آسیب رسانیده است؟" همه افراد موجود در فابریکه می‌توانند در این نقشه کشتی اشتراک نمایند. یک روش خوب برای آغاز این است که در مورد جایی از بدن که احساس درد می‌کنید، صحبت کنید. این کار به دیگران کمک می‌کند تا در مورد خود و مشکلات شان در محل کار راحت‌گپ بزنند. نمونه از نقشه بدن را در صفحه ۱۶۰ مشاهده کنید.

نقشه فابریکه شما: با کارگرانی که می‌توانند به راحتی در مورد مشکلات کار صحبت کنند، نقشه محل کار را بسازید. در نقشه فرایندها، وظایف و محلاتی را که می‌توانند به کارگران آسیب برسانند به شمول افراد مضر مثلاً یک سرکارگر بی ادب و خشن، نشانی یا لیبل گذاری نمایید. همچنین محلی را که در آن حوادث رخ داده است، نشانی کنید. نقشه محل کار اعضای گروه را بر مشکلات خاص و در محلات خاص فابریکه تمرکز می‌دهد. بعداً می‌توانید در مورد راه حل‌های خاص برای آنها صحبت کنید. مثالی از یک نقشه محل کار را در صفحه ۲۵۳ ببینید.

نقشه جامعه: پس از انجام یک فعالیت راه پیمانی برای آلودگی که در صفحه ۴۴۳ آمده است، یک گروه از افراد می‌توانند نقشه مسیرهایی را که مشکلات داخل فابریکه به جامعه سرایت نموده است، ترسیم کنند. می‌توانید نقشه آلودگی را با دیدن این که ضایعات بعد از خارج شدن از فابریکه به کجا می‌رود و سبب کدام مشکلات صحت می‌گردد، رسم نمایید. نشان دادن رابطه‌ها بین فابریکه و جامعه می‌تواند همسایه‌ها و گروه‌های اجتماعی ترغیب کند تا از کمپاین کارگران برای بهبود شرایط فابریکه حمایت نمایند و اتحادیه‌ها را متقاعد سازند تا از عوامل محیط زیستی حمایت کنند.

ترسیم نقشه‌ای از بدن

ملاقات: گروهی از همکاران خود را یکجا جمع کنید و چیزی برای ترسیم آماده سازید تا همه بتوانند آن را ببینند. یک پارچه کاغذ بزرگ و یک مارکر، یک تخته سیاه و تباشیر ویا یک قسمتی از زمین که هموار باشد و خاک نرم داشته باشد با سنگریزه‌ها یا خسته‌های میوه، هرکدام از اینها میتواند کار بدهد.

طرح کلی نقشه را ترسیم کنید: طرح کلی بدن انسان را روی پارچه کاغذ، تخته سیاه ویا زمین رسم کنید.

آسیب‌ها و دردها را علامت گذاری کرده و در مورد آنها صحبت کنید: از افراد گروه بخواهید نقاطی را که از سبب

بحث در مورد**خطرات و راه حل‌ها:** بعد

از این که همه صحبت کردند، بحث نمایید که کدام خطرات بیشتر افراد را متأثر ساخته است، کدام خطرات بیشتر

جدی اند، برطرف نمودن کدام خطرات آسانتر است و بعد از نظر اعضای گروه اول کدام خطر باید مرفوع گردد.

نظریات را در مورد چگونگی رفع این مشکلات، جمع آوری نمایید.

چیزی را که آموختید، بنویسید: دردهایی که افراد گروه توصیف می‌کنند، خطرات ایجاد کننده درد و راه حل‌هایی که پیشنهاد نموده اند را یادداشت کنید. بعد آنها را در جایی بنویسید که دیگران بتوانند آنها را ببینند و بتوانند آنها را تغییر داده ویا به آن اضافه نمایند.

گزینه‌ها: اگر قلم مارکر به رنگ‌های مختلف دارید، از رنگهای متفاوت برای نشانی کردن مشکلات مختلف استفاده کنید. به

عنوان مثال، ممکن است تصمیم بگیرید که مشکلات ارگونومیک سرخ باشد و مشکلات ناشی از مواد کیمیاوی آبی باشد. یا از کارگران هر بخش کاری بخواهید که از یک رنگ مشخص استفاده کنند تا اگر مشکلات مشترکی داشته باشند، قابل دید باشد. استفاده از رنگ‌های مختلف همچنان کمک خواهد کرد که ببینید کدام مشکل بیشتر از دیگری معمول و رایج است. همچنان می‌توانید از چسباندن ستیکرهای رنگی در روی نقشه برای نشان دادن محلات درد استفاده کنید.

نقشه‌ای از فابریکه خود رسم کنید

ملاقات: در جایی جمع شوید که همه در مورد خطرات ناشی از کار بتوانند راحت صحبت کنند. یک پارچه کاغذ بزرگ و چند رنگ قلم‌های مارکر روی میز بگذارید (یا از تخته و تباشیر استفاده کنید).

گروه‌های بزرگ را تقسیم کنید: افراد را به گروه‌های کوچک تقسیم کنید تا هر گروه بتواند نقشه خود را تهیه کرده و در مورد آن بحث کنند. هر گروه می‌تواند از همان جایی که هستند، نقشه خود را برای دیگران تشریح کنند تا نظریات مختلف موجود در عین محل کار شریک ساخته شود.

طرح کلی فابریکه خود را ترسیم کنید: از گروه بخواهید که نقشه خود را طوری طرح و ترسیم نمایند که گویی از آسمان به بام ساختمان نگاه می‌کنند. هر طبقه فابریکه به نقشه خاص خودش نیاز دارد. دیوارها، دروازه‌ها، کلکین‌ها و خروجی‌ها را در نقشه شامل سازید. سازه کار، ایستگاه‌های کاری، ماشین‌ها، افراد (سوپروایزران و همکاران) و یا هر چیز دیگری را که گروه بخواهد در نقشه رسم کنید.

خطرات را نشانی کرده و در مورد آنها صحبت کنید: از گروه بخواهید مناطقی را در نقشه مشخص و نشانی کنند که در آنجا خطرات را تجربه کرده یا مشاهده کرده اند. از رنگهای متفاوت استفاده کنید به عنوان مثال از رنگ سرخ برای علامت گذاری خطرات فیزیکی مانند آتش سوزی، سیم برق، فرش لغزنده، زینه‌های خراب و غیره استفاده کنید. برای نشانی نمودن محل استفاده از مواد کیمیایی یا ایجاد گرد و غبار از رنگ آبی استفاده کنید. در جاهای که وظایف باعث فشار، پیچ خوردگی یا استفاده بیش از حد از بدن کارگران می‌شود، از رنگ نارنجی استفاده کنید. از رنگ زرد برای خطرات بیولوژیکی مانند غذا و آب آلوده یا حمامهای کثیف استفاده کنید. از رنگ سبز در محلاتی استفاده کنید که کارگران از تهید، آزار و اذیت و رفتار ناعادلانه استرس داشته باشند.

یک بار دیگر به نقشه نگاه کنید: از گروه بخواهید که به نقشه نگاه کنند و بررسی کنند که آیا خطرات مهم دیگری باقی مانده است. آنها را در نقشه با کلمات، رنگ‌ها و یا نقاشی‌ها اضافه کنید. همچنین بررسی کنید آیا کسی از مشکلات کاری زندگی خود را از دست داده و یا به رخصتی مرخصی رفته است و آنها را در نقشه در جایی که کار می‌کردند اضافه کنید.

خطرات را خلاصه سازید: کمک کنید که با سوالات خطرات خلاصه شوند: کدام خطرات برای بسیاری از کارگران مشترک است؟ کدام خطرات صرف یک گروه از طرف یک گروه از کارگران احساس میشود؟ کدام خطرات باعث جدی‌ترین مشکلات می‌شود؟

نقشه‌ای از جامعه خویش رسم کنید

برای ترسیم نقشه، کاغذ و پنسل، قلم یا مارکر رنگی باخود داشته باشید و یا از سنگ، چوب و مواد دیگر برای تهیه نقشه در روی زمین استفاده کنید.

ملاقات: از کارگران و اعضای جامعه دعوت کنید تا "سروری آلودگی جامعه" را که در صفحه ۴۴۳ معرفی شده، انجام دهند، جایی که گروه سروری اعضای جامعه را سروری می‌کنند، در جامعه قدم می‌زنند و عکس می‌گیرند. از همه اینها می‌توان برای تهیه نقشه استفاده کرد.

نقشه بکشید: از افراد بخواهید نقشه از اجتماع ترسیم کنند که کارخانه‌ها (فابریکات) و ساحات زندگی مردم را نشان دهند، به مکتب بروند، غذای خود را خریداری کنند و وقت بگذرانند. اطمینان حاصل کنید که منابع آب جامعه، ذخایر آب، ساحات زرع مواد غذایی و محلات تجمع زباله‌ها در نقشه شامل شده اند. اندازه ساحه نشان داده شده در نقشه میتواند به اندازه بزرگ یا به اندازه کوچک باشد که برای موقعیت شما منطقی باشد.

علل و آثار آلودگی را نشانی کنید: برای نشان دادن انواع آلودگی از رنگ (یا مواد) متفاوت استفاده کنید. نشان دهید که از کجا شروع میشود، چگونه در جامعه حرکت میکند و چگونه بر صحت مردم تأثیر می‌گذارد.

- **آلودگی از کجا شروع می‌شود:** آیا کارخانه‌ها یا فابریکه‌ها در جامعه شما هوا، آب و زمین را آلوده می‌سازند؟ کدام یک آنها آلودگی ایجاد می‌کند؟ آلودگی چگونه به نظر می‌رسد؟ نشانی کنید که کجا و چگونه از کارخانه یا فابریکه بیرون می‌آید. برخی از آلودگی‌ها مانند دیگر انواع آن قابل دید نیستند.

- **علامت آلودگی:** زباله‌ها به کجا می‌روند؟ آیا زباله‌ها و مواد کیمیایی در آب انداخته می‌شوند؟ آیا می‌توانید دود و یا مواد کیمیایی را در هوا ببینید یا بوی آن را احساس کنید؟ آیا افراد یا حیوانات جامعه به تماس زباله‌های کارخانه یا فابریکه قرار می‌گیرند؟ از مردم بخواهید تا در مورد تمام انواع آلودگی‌ها و راه‌های تعامل ما با آنها صحبت کنند. مطمئن شوید که آن افراد جامعه که در جمع آوری، پاک کاری و یا بازیافت زباله‌ها سروکار دارند در سروری شامل شده باشند.

- **افرادی که مریض هستند:** ساحاتی را نشانی کنید که در آنجا مردم از مشکلات صحتی مانند بخارات جلدی، استما (نفس تنگی)، مشکلات صحت باروری، ولادت اطفال با سوء اشکال ولادی و سرطان‌ها شکایت دارند، زیرا اینها بعضی از مشکلات صحتی اند که از باعث آلودگی بوجود آمده و در سروری شما ممکن است آشکار گردد. توجه نمایید و ببینید که آیا یک مشکل صحتی در یک منطقه خاص پخش شده است یا خیر. اغلب شما ساحات پخش مشکلات را در مناطق نزدیک به کارخانه یا فابریکه دریافت خواهید کرد. اما اگر فابریکه‌ها مواد کیمیایی یا زباله‌های خود را در دریا بریزند، جوامع پائین آب احتمالاً همه مشکلات مشابه را خواهند داشت.

(ادامه در صفحه بعدی)

نقشه‌ای از جامعه خویش رسم کنید (ادامه)

یک بار دیگر ببینید: از اعضای گروه بخواهید که به نقشه ببینند و بپرسید که آیا معلومات مهمی باقی مانده است یا خیر. به عنوان مثال، ممکن است اعضای گروه بخواهند که ساحاتی از جامعه که در آن مواد بازیافت (ریسایکل) می‌شوند در نقشه اضافه کنند و در مورد آلودگی آن ساحات نیز صحبت کنند. یا بخواهند در مورد سایر آلاینده‌های موجود در جامعه‌شان صحبت کنند.

آنچه را یاد گرفتید مستند و خلاصه کنید: اگر نقشه شما روی کاغذ است، آن را با خود بگیرید. اگر روی زمین کشیده شده است، از آن عکس بگیرید. در مورد نحوه شریک ساختن نقشه و معلومات آن با سایر کارگران، افراد جامعه، مقامات دولتی مسئول محیط زیست و صحت عامه و همچنان نشر آن از طریق رسانه‌های اجتماعی و دیگر انواع رسانه‌ها، با اعضای گروه بحث کنید. جلب توجه مردم به مشکلات خارج از کارخانه یا فابریکه که ناشی از فعالیت کارخانه است می‌تواند به شما کمک کند تا توجه آنها را به مشکلات داخل فابریکه جلب نمایید و برای ایجاد بهبود در آن حمایت حاصل کنید.

معلومات مربوط به کار و صحت را حفظ کنید

بسیاری از کشورها قوانینی دارند که کارخانه‌ها یا فابریکه‌ها را ملزم به ثبت حوادث و مشکلات صحت کارگران می‌کند. این سوابق ثبت شده می‌تواند به شما کمک کند تا خطرناکترین ساحات فابریکه یا محل کار خود را تعیین کنید، اینکه آیا کارگران یک بخش فابریکه بیماری‌های مشابه داشته‌اند و اینکه اغلب چه نوع حوادثی بوقوع میرسد. این می‌تواند به شما کند تا با مدیریت فابریکه کار نمایید و تعداد بیماری‌ها و جروح‌ها را در محل کار کاهش دهید. از کارفرمای خود بخواهید تا این معلومات را با شما شریک سازند.

بسیاری از کارفرمایان این معلومات را شریک نخواهند ساخت. در هر صورت، نظر خوب این است که خودتان ثبت نمایید و به سایر کارگران نشان دهید که چگونه این کار را انجام دهند. یک نکته مهم در مورد داشتن کتابچه ثبت خودتان این است که می‌توانید آن را همیشه با خود داشته باشید و از یک وظیفه به وظیفه دیگر با خود ببرید. به این ترتیب شما ثبت واقعه تماس خود را به مواد کیمیایی و یا تعداد روزهایی را که سردردی شدید داشته بودید، صرف به دلیل تغییر فابریکه یا محل کار، از دست نخواهید داد.

باخود یک کتابچه یادداشت داشته باشید

از کار و سابقهٔ صحتی خود به شمول جزئیات مربوط به شرایط کار، مواد کیمیای مورد استفاده و علایم مشکلات صحتی بخصوص از هنگام شروع یک کار جدید، یادداشت داشته باشید. مثلاً عکس‌ها و فلم‌های از محل کار یا بخارات روی جلد شما، می‌تواند مفید باشد. این معلومات میتواند به داکتر کمک کند تا بدانند چه اتفاقی برای شما می‌افتد. این اسناد برای وکلا، متخصصان سلامت و ایمنی، سازمان دهندگان اتحادیه، روزنامه نگاران و دیگران که به شما کمک می‌کنند، مفید است. داشتن کتابچه یادداشت به شما در درک بهتر بدن و شرایط کاری کمک می‌کند.

این نماد (سمبول) را در سراسر کتاب خواهید دید تا به شما یاد آوری کند که خطرات کار و مشکلات صحتی را در کتابچه یادداشت خود بنویسید.

صحت شما: یک ثبت ساده روزانه از صحت خود داشته باشید. در ابتدا ممکن است آسانتر باشد که فقط مواردی را بنویسید که به شما آسیب رسانیده و یا باعث شده که احساس مریضی داشته باشید مانند زمانی که تب و یا بخارات جلدی دارید. اما اگر هر روز چیزی را می‌نویسید، موارد بیشتری را در مورد احساس بدن خود و تغییرات روزانه آن متوجه خواهید شد. معلومات مربوط به سردردی، سرگیجی، بخارات جلدی و مشکلات تنفسی را که اغلب با مواد کیمیای مرتبط هستند، ثبت کنید. آن مشکلات صحتی را که ممکن است به کار شما مرتبط نباشد، نیز ثبت کنید. و اگر نتایج معاینات طبی را داشته باشید، یک کاپی آن را حفظ کنید، از آنها عکس بگیرید و یا هر مقداری از معلومات آن را که به خاطر دارید، نوشته کنید.

وظایف و کارفرمایان شما: هر باری که یک وظیفه جدید را شروع میکنید، تا آنجا که ممکن است معلومات بیشتری در مورد کارفرمای خود بنویسید. نام شرکت، آدرس دقیق (در صورت امکان عکس بگیرید) و نام رئیس و سرکارگران یا سوپروایزران خود را درج کنید. اگر شرکت یا فابریکه فروخته شد یا رئیس جدیدی پیدا کرد، معلومات آن را در کتابچه خود یادداشت کنید. همچنین به آموزش‌ها، معاینات طبی یا تصدیق‌نامه‌هایی که جریان کار گرفته اید را یادداشت کنید. موارد تغییر مواد کیمیای و افزوده شدن مواد کیمیای جدید در جریان فرایند کار خود را یادداشت کنید.

کتابچه یادداشت خود را با دیگر کارگران مرور کنید: آنچه را در مورد صحت خود و مشکلات در محل کار متوجه شده اید با دیگر کارگران که ممکن است کتابچه یادداشت داشته باشند نیز مرور کنید. به مشکلات مشترک در حدود تاریخ مشترک توجه نمایید. چه چیزی ممکن است سبب آنها شده باشد؟ به عنوان مثال، اگر پیدا کردید که یک تغییر در مواد کیمیای پاک کننده برای همه ایجاد سردرد کرده است، این میتواند به شما دلیل بیشتری بدهد تا به رئیس خود پیشنهاد کنید که یک پاک کننده ایمن‌تر و بهتری را پیدا کند. گاهی اوقات یک کمیته سلامت و ایمنی معلومات را در یک کتابچه مشترک برای محل کار و مجموع فابریکه یا کارخانه جمع آوری می‌کند.

برای اندازه گیری خطرات محل کار کمک کنید

شما می‌توانید به متخصصان سلامت و ایمنی محل کار خود، با نظارت و اندازه‌گیری خطرات کمک کنید. این یک فعالیت خوب برای گروه‌های کوچک کارگران در یک محیط کاری است زیرا به کارگران کمک می‌کند تا راه حل‌هایی ارائه دهند و پیگیری کنند که آیا تغییرات مشکلات را حل می‌کند یا خیر.

بعضی خطرات را صرف با استفاده از تجهیزات یا تست‌های خاص میتوان اندازه‌گیری کرد، طور مثال، اندازه‌گیری مقدار مواد کیمیایی موجود در هوایی که تنفس می‌کنید (تست مواد کیمیایی در صفحه ۱۵۶ دیده شود). اما شما می‌توانید صرف با حواس خود نیز، اندازه گیری‌های زیادی را انجام دهید.

اینها برخی خطراتی اند که می‌توانید به اندازه‌گیری آنها کمک کنید و نیز بعضی از روش‌های اندازه‌گیری آنها:

بیایید بشماریم که امروز ما چند بسته را جابجا می‌کنیم.

- ارگونومی^۲: حساب کنید که برای تولید یک قطعه محصول، چند دفعه دست خود را تکان می‌دهید، چند تا از این قطعات را در یک ساعت، در یک شیفت کاری و یا در یک روز تولید می‌کنید.
- **گرمی و سردی**: میزان گرم بودن یا سرد بودن هوا را با استفاده از ترمامیتر اندازه‌گیری کنید.
- **حریق**: تعداد دروازه‌های خروجی در صورت وقوع حریق را بشمارید و نیز حساب کنید که چه تعداد دروازه‌های خروجی در شیفت کاری شما قفل بودند (هیچ کدام نباید قفل شوند!).
- **تبعیض**: دستمزد کارگران مرد را با کارگران زن مقایسه کنید.
- **خشونت**: بشمارید که چه تعداد کارگران توسط سرکارگران یا سوپروایزران تهدید شده و یا لت و کوب شده اند.
- **دسترسی به مستراح**: بشمارید که چه تعداد مستراح در فابریکه یا محل کار موجود است، چه تعداد آنها قفل نیست و چند تای آن پاک و تمیز است.

تمام حوادث محل کار را در کتابچه یادداشت خود بنویسید، طور مثال، نشست مواد کیمیایی و یا وضعیتی که کارگران را مواجه به خطر می‌سازد. بشمارید که در یک ماه چند دفعه این تصادفات صورت می‌گیرد و در کدام ساحة کارخانه واقع می‌شود.

این کار به شما کمک خواهد کرد تا اندازه‌گیری کنید که یک ساحة از محل کار یا یک دوره زمانی چقدر خطرناک بوده می‌تواند. تاریخ و وقت حادثه را، اینکه دقیقاً چه واقع شده، اگر افرادی مجروح شده باشند، اگر پولیس، بازرسان و یا امبولانس خواسته شده باشد و هر معلومات دیگری را که بتواند کمک کند، بنویسید.

^۲ ارگونومی علم تلفیق کار و شرایط کار با ویژگی‌ها و نیازهای انسانی است، از دو واژه یونانی «ergon» به معنی کار و «nomoi» به معنی قوانین طبیعی تشکیل شده و به معنی دانش شناخت کار و رابطه‌ی افراد با آن کار است. یعنی علم کار براساس حقیقت‌های گرفته شده از علوم طبیعی. ارگونومی به مفهوم راحتی و بهره‌وری بیشتر کار است.

تشکیل کمیته سلامت و ایمنی

راه‌اندازی کمیته سلامت و ایمنی در فابریکه یا محل کار شما می‌تواند به کارگران در رسیدگی به مشکلات صحتی و ایمنی و ایجاد تغییرات کمک میکند. کمیته‌های سلامت و ایمنی را میتوان در محلات کاری که دارای اتحادیه هستند یا در محلات کاری که فاقد اتحادیه هستند، تشکیل داد. کمیته‌های سلامت و ایمنی معمولاً شامل تعداد مساوی اعضاء از کارگران و مدیران هستند. وظیفه آنها شناسایی خطرات، گفتن خطرات به کارگران، ارائه راه حل برای خطرات، نظارت از چگونگی برطرف شدن مشکلات و اینکه این اصلاحات ثابت و دوامدار بماند و تشویق کارگران به اینکه برای سلامت و ایمنی خود فعال باشند.

کمیته‌های سلامت و ایمنی زمانی خوب کار می‌کنند که:

- شامل کارگرانی باشند که از منافع کارگران نمایندگی کنند.
- برای انتخاب نمایندگان کارگران، انتخابات را برگزار کنند.
- به کارگران اجازه دهند نظریاتشان را بدون ترس از مجازات، بیان کنند
- تغییرات ابتکاری را ایجاد کرده و آنها را در تمام مراحل تحت نظر داشته باشند.
- روش‌هایی برای مقابله با مشکلات خطرناکی که اصلاح نشده، داشته باشند.

موجودیت یک کمیته سلامت و ایمنی ممکن است مطابق قانون در فابریکه یا محل کار شما الزامی باشد. در مورد قوانین و مقررات کار در مملکت خود از یک اتحادیه و یا قانوندان بپرسید. اگر کمیته سلامت و ایمنی الزامی نباشد، سعی کنید رئیس خود را متقاعد سازید که داشتن یک کمیته به او اجازه می‌دهد مشکلات فابریکه یا محل کار را قبل از این که برای کارگران خطرناک ثابت شود و اصلاح آنها گران تمام شود، پیدا کند. کمیته سلامت و ایمنی همچنین می‌تواند با آماده سازی برای تفتیش و اطمینان از ایمنی کار، به کارخانه یا فابریکه در برنده شدن قراردادهای بیشتر کمک کند. یکی از محدودیت‌های کمیته‌های سلامت و ایمنی این است که تمایل دارند بسیاری از مسایل مربوط به کار را نادیده بگیرند. طورمثال، دریافت دستمزد کافی و به موقع و همچنین محدود کردن تعداد ساعات کار و نوبت (شیفت) کاری، سهمگیری در سلامت و بهداشت کارگران، مگر کمیته‌های سلامت و ایمنی معمولاً به این مسائل رسیدگی نمی‌کنند.

همچنین می‌توانید یک کمیته سلامت و ایمنی را فقط با کارگران سازماندهی کنید. اگر نمی‌توانید انتخابات کنید، کارگرانی را پیدا کنید که می‌دانید مسئولیت پذیر و متعهد به بهبود کار هستند. جلسات غیررسمی کمیته بدون اشتراک مدیران، میتواند به اعضای کمیته سلامت و ایمنی اجازه دهد تا در مورد مسائل بحث کرده و روش شریک ساختن آنرا با سایر کارگران تعیین کنند. آنها همچنین میتوانند به شما کمک کنند تا در برابر رئیس با توان و قدرت ایستاد شوید. طورمثال، کمیته شما میتواند تمام اوراق معلوماتی ایمنی را در مورد مواد کیمیاوی استفاده شده جمع آوری کرده و سپس یک فعالیت آموزشی را سازمان داده و کمک کنند تا همه آن را بیاموزند و درک کنند. یک کمیته رسمی بهداشت و ایمنی نیز می‌تواند این کار را انجام دهد. شما به افراد زیادی احتیاج ندارید، صرف به یک گروه قوی از افراد درگیر نیاز دارید که می‌خواهند سایر کارگران را مطلع و شامل سازند.

سازماندهی اتحادیه‌ها در فابریکه‌های صادراتی

کارگران وقتی در اتحادیه‌ها سازماندهی می‌شوند، محیط کار ایمن‌تر، شرایط کاری بهتر، دستمزد بیشتر و قدرت افزون‌تری در شغل‌های خود خواهند داشت. سازماندهی اتحادیه‌ها در اکثر کشورهای قانونی است، اما گاهی اوقات در حوزه‌های خاص پردازش صادرات، سازماندهی اتحادیه‌ها غیرقانونی است. حتی در جایی که موجودیت آنها قانونی است، مقامات دولتی ممکن است مایل و یا قادر به اجرای قوانین کار و محافظت از کارگرانی نباشند که سازمان یافته‌اند. و زمانی که کارگران موفق به تشکیل اتحادیه می‌شوند، گاهی کارفرما از به رسمیت شناختن آن و یا از مذاکره برای قرارداد با آنها امتناع می‌ورزد.

اینها شرایط دشواری برای سازماندهی اند، مگر اتحادیه‌های دموکراتیک و صادق هنوز هم بهترین راه‌حلی است که کارگران برای بهبود در کار و زندگی خود یافته‌اند. همزمان با کسب تجربه بیشتر کارگران در سازماندهی تغییرات محل کار، کمپاین‌های شان برای تشکیل اتحادیه نیز موفق‌تر می‌شود. همانند تلاش برای سلامت و ایمنی، کلید سازماندهی مؤثر، گوش دادن به چیزهایی که همکاران شما می‌خواهند تغییر یابد و تشویق آنها جهت سهمگیری برای محقق شدن تغییر می‌باشد. هر پیروزی سازماندهی شده، الهام بخش کمپاین بعدی در کارخانه شما و یا فابریکه دیگری در نزدیک شما و یا آن طرف اوقیانوس می‌باشد.

تشکیل اتحادیه باوجود مخالفت شرکت

کارگران فابریکه یو-یانگ در کشور هاندوراس که البسه تولید می‌کند، از آزار و اذیت، دستمزد پائین و شرایط بد کاری خسته شده بودند. آنها با الهام از یک فابریکه دیگر در همان نزدیکی که برای به رسمیت شناختن اتحادیه خود تلاش‌های پیروزمندی داشتند، تصمیم به ساختن اتحادیه کردند. به مدت یک سال، کارگران خواستار به رسمیت شناخته شدن از طرف دولت و عقد قرارداد با فابریکه شدند. آنها از طریق اقدامات ابتکاری مانند تحریم کفتریا و چسپاندن نوارهای آبی همبستگی بر روی ماشین‌ها، رئیس خود را تحت فشار قرار دادند تا صدای آنها را بشنود. بعد از نان چاشت، آنها باهم به طرف فابریکه مارش کنان می‌رفتند. آنها توقف‌های ۵ دقیقه‌ای در کار ایجاد کردند.

کارگران مورد آزار و اذیت قرار گرفتند. بعضی از آنها به طور غیرقانونی از کار اخراج شدند و تهدید شدند که فابریکه مسدود می‌گردد، اما اتحادیه با قوت پابرجا ایستاد و قراردادی را برنده شد. مالکان توافق کردند که دستمزد را افزایش دهند، امتیازات را بلند برند و با کمیته سلامت و ایمنی کارگران هر ماه جلسه داشته باشند. این یک برد بزرگ بود. سپس اتحادیه شروع کرد به حمایت از کارگران در یکی دیگر از فابریکه‌هایی که مالک آن یو-یانگ بود، تا اتحادیه‌ای را تشکیل دادند. آنها نیز برای به رسمیت شناخته شدن، برنده شدن قرارداد، و توقف دادن ارباب حمایت کنندگان اتحادیه تلاش می‌کردند. وقتی کارگران دو فابریکه باهم جمع شدند تا تجربیات خود را شریک سازند، این امر برایشان کمک زیادی نمود.

حق سازماندهی و تشکیل یک اتحادیه

سندردهای محوری کار ارائه شده توسط سازمان بین‌المللی کار (صفحه ۴۵۴ را ببینید) برای ایجاد حقوق اساسی کارگران در سطح بین‌المللی در نظر گرفته شده است. اینها شامل حذف کار اجباری، لغو کار کودکان، رفع تبعیض در محل کار و حق سازماندهی و تشکیل اتحادیه می‌باشد. این کنوانسیون‌ها به طور خاص به حق تشکیل اتحادیه‌ها می‌پردازد:

کنوانسیون سازمان بین‌المللی کار برای آزادی اتحاد و محافظت از حق سازماندهی (شماره ۸۷) می‌گوید:

- کارگران و کارفرمایان حق دارند که سازماندهی کنند و یا به سازمان‌ها بپیوندند.
- سازمان‌های کارگران و کارفرمایان حق دارند اساسنامه و مقررات خود را تنظیم کنند، نمایندگان را با آزادی کامل انتخاب کنند و فعالیت‌ها و برنامه‌ها را سازماندهی کنند.
- دولت نباید مانع استفاده از حق سازماندهی کارگران شود.
- سازمان‌های کارگران و کارفرمایان حق پیوستن به فدراسیون‌ها و کنفدراسیون‌ها و همچنین پیوستن به سازمان‌های بین‌المللی را دارند.
- سازمان‌های کارگران و کارفرمایان باید از تعلیق یا انحلال مصئون بمانند.

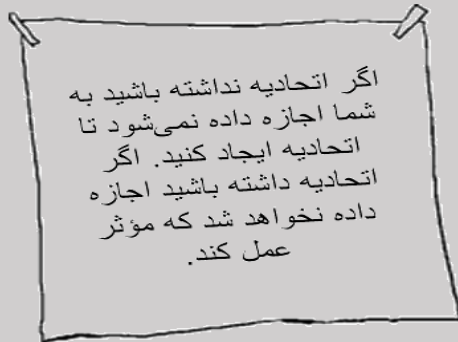
کنوانسیون سازمان بین‌المللی کار در مورد حق سازماندهی و معاملات دسته جمعی (شماره ۹۸) از اقدامات مخالف تبعیض ضد-اتحادیه در استخدام، محافظت میکند. کارگران از موارد زیر محافظت می‌شوند:

- شرایط استخدامی که کارگران را مجبور به ترک عضویت از اتحادیه می‌کند یا آنها را از پیوستن به اتحادیه منع می‌کند.
- اخراج از وظیفه به دلیل عضویت در اتحادیه یا شرکت در فعالیت‌های صنفی.

وظایف سازمان ملل متحد، سازمان بین‌المللی کار و سایر سازمان‌های بین‌المللی که از حقوق کارگران حمایت نموده و برای بهبود آن کار می‌نمایند در ضمیمه الف تشریح شده است.

تلاش‌های اتحادیه برای مطرح ساختن مسائل صحی

از همان آغاز کار، شرکت‌های تولید کننده محصولات الکترونیک کوشش نموده اند تا سازماندهی کارگران را متوقف سازند. این شرکت‌ها درخواست‌های کارگران را برای دستمزد عادلانه، شرایط خوب کاری و محل کار مصئون منحصبت یک چالش در مقابل کنترول و منافع شان در نظر گرفته و آنرا قطع نموده اند. آنها ادعا نموده اند "بی اتحادیه ماندن برای بقای شرکت‌های ما، اساسی است".

اما در حوزه خاص اقتصادی در لوزون جنوبی در فلیپین، اتحادیه کارگران ان اکس پی (NXP) از ۲۰ سال به اینسو، کارگران را سازماندهی می‌کند. مدیریت شرکت رهبران اتحادیه را اخراج کرده و کارگرانی را که برای بهتر شدن دستمزد و ساعات کاری مبارزه می‌کردند، تحت فشار قرار داده است. با بهبود دموکراسی در اتحادیه و ادامه تلاش‌ها برای ایجاد اتحادیه، اتحادیه ان اکس پی در مقابل این حملات قوی باقی ماند و در بسیاری از کمپاین‌ها برنده شد.

در حالی که دستمزد کارگران و شرایط کار بهبود یافته است، سلامت و ایمنی شغلی هنوز بهبود نیافته است. بسیاری از کارگران هنوز معتقد اند که شرکت‌های الکترونیکی برای کار ساحات ایمنی می‌باشند. اگرچه اتحادیه ان اکس پی برای درک این که کدام کارگران و چرا بیمار میشوند، تحقیقاتی را انجام داده است اما سلامت و ایمنی کار برای ان اکس پی هنوز یک چالش است. این شرکت هنوز از مواد کیمیاوی ممنوعه و خطرناک مانند تتراکلورواتیلین (PERC) و تری‌کلورواتیلین (TCE) استفاده می‌نماید. بسیاری از کارگران از کاهش شنوائی رنج می‌برند، اما هنوز نتوانسته اند کمپنی را وادار به نصب ماشین‌های کم صدا کنند تا سروصدا کاهش یابد. اگرچه اتحادیه تلاش میکند تا کارگران را تشویق به فعالیت در زمینه سلامت شغلی کند، اما واکنش کارگران کافی نیست.

وقتی زندگی کردن بسیار سخت می‌باشد، مشکل است به کارگران فضاقت داده شود که صحت آنها مهمترین چیز است. مهمتر از پول.

اما اتحادیه ان اکس پی اگر سرسخت نباشد و مقاومت نکند، هیچ خواهد بود. رهبری اتحادیه به دلیل اعتراض به شرایط فابریکه دستگیر و از کار اخراج شدند. با حمایت قوی اعضای اتحادیه، پس از ۵ ماه اکثر آنها دوباره به شغل خود باز گشتند و خواسته‌های آنها توسط شرکت پذیرفته شد. اکنون رهبری اتحادیه در تلاش است تا کارگران را متقاعد سازد که با همان سختی برای سلامت و ایمنی شغلی نیز تلاش نمایند.

کمپاین‌هایی را پیرامون مهمترین مشکلات پلان کنید

جمع آوری معلومات در مورد مشکلات در محل کار باعث می‌شود افراد صحبت کنند و احساس همبستگی کنند. برای بسیاری از کارگران، این اولین بار خواهد بود که احساس می‌کنند نگرانی‌های‌شان در مورد کار شنیده می‌شود. این می‌تواند یک تجربه قوی باشد که بدانید دیگران نیز مشکلات مشابهی دارند.

وقتی کارگران همکاران خود را بشناسند و به آنها اعتماد کنند، این امکان را بوجود می‌آورد تا صحبت را در این مورد شروع کنند که چه چیزی را می‌خواهند تغییر دهند. ابتدا آنها مشکلات را شناسایی نموده و بعد راه حل‌ها را برنامه ریزی می‌کنند. حتی اگر گروه‌های مختلف کارگران مشکلات مشابه داشته باشند، هر گروه ممکن است یک راه حل متفاوت را که فکر می‌کند بهترین مطابقت را با وضعیت دارد، حمایت نماید.

صدای خود را بلند کرده و به همه بشنوانید!

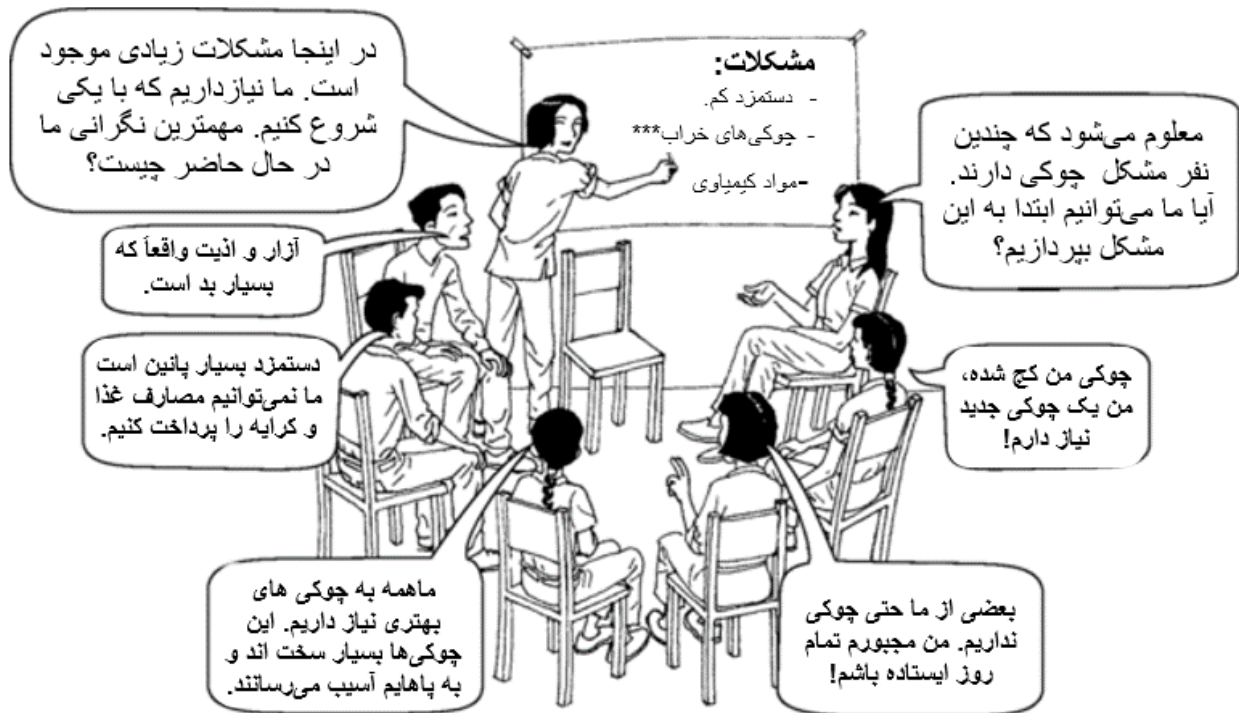
مرحله ۱: یک مشکل را انتخاب کنید

هرچند احتمالاً تغییرات زیادی نیاز است اما گروه شما زمانی بیشتر مؤثر خواهد بود که در یک زمان روی یک مشکل کار کنند. اول مشکلی را انتخاب کنید که گروه شما شانس بیشتری برای حل سریع آن داشته باشد. با آموزش بیشتر گروه در مورد کار با یکدیگر، می‌توانید مشکلات سخت‌تر را انتخاب کنید. اگر روی چندین مشکل طور همزمان کار نمایید، معمولاً به یک گروه قویتر و کمپاین وسیع و پیچیده‌تری نیاز است.

برای کمک به گروه تا تصمیم بگیرند که اول کدام مشکلات را انتخاب کند، بحث در مورد سوالات زیر می‌تواند کمک نماید:

- کدام خطرات کارگران بیشتری را متأثر می‌سازد؟
- کدام خطرات باعث جدی‌ترین یا خطرناک‌ترین آسیب‌ها می‌شوند؟
- کدام خطرات به سرعت رفع شده می‌توانند؟
- کدام موارد می‌توانند حمایت قوی همکاران را جلب نمایند؟
- کدام گروه‌های اجتماعی، سیاستمداران یا رهبران جامعه می‌توانند حمایت کنند؟
- کدام رسانه‌های محلی، رادیو، روزنامه‌ها یا ایستگاه‌های تلویزیونی ممکن است پشتیبانی کنند؟
- آیا شرکت (کمپنی) از یکی از قوانین تخطی می‌نماید؟
- آیا گروه‌های بین‌المللی که بتوانند کمک کنند، وجود دارند؟

ممکن است قبل از تصمیم‌گیری در مورد مشکل و رفتن به مرحله ۲، به معلومات بیشتری نیاز داشته باشید. دریابید که از کجا می‌توانید معلومات و حمایت پیدا کنید. صفحات ۳۱ تا ۳۲ را ببینید.

مرحله ۲: تصمیم بگیرید که چگونه مشکل را حل کنید

تمام راه‌هایی که می‌تواند مشکل را حل کند، تست کنید. از توضیحاتی که برای حل مشکلات صحتی و ایمنی در صفحات ۸ و ۹ در صحبت در مورد تغییرات احتمالی آمده است، استفاده کنید. اما گروه را محدود به آن پاسخ‌ها نسازید. هرگونه نظریات را برای حل مشکلات با فکر باز پذیرایی کنید، نظریاتی که مستقیماً از کارگران می‌آید بیشتر احتمال دارد که برای فابریکه یا کارخانه آنها مناسب باشند. در مورد تغییرات و راه حل‌ها به عنوان پله‌های زینه فکر کنید. اولین پله زینه آسانترین تغییر است و به حرکت به طرف راه حل‌های دائمی و بلند مدت، ادامه دهید. راه‌هایی را انتخاب کنید که از قوت‌ها و منابع گروه شما به بهترین نحو استفاده شده بتوانند.

مرحله ۳: به قوت‌ها، موانع و متحدان خود توجه کنید

علاوه بر قوت باهم کار کردن، کدام قوت‌های دیگر را کارگران دارند که می‌توانند از آنها در حل این مشکلات استفاده کنند؟ در مورد صحبت کرده و آنها را بنویسید:

- قوت‌های ما کدام اند؟ کدام فرصت‌ها را برای تغییر دیده می‌توانیم؟ کدام ستراتیژی‌ها جهت فشار آوردن بر کارفرما برای ایجاد تغییر بیشترین مفیدیت را دارند؟
- موانعی که باید بر آنها غلبه کنیم کدام اند؟ کارگران کدام نگرانی‌ها را در مورد سازماندهی دارند؟ کارفرما کدام متحدان را برای مقاومت در برابر خواسته‌های کارگران دارد؟
- از کدام متحدان می‌توانیم برای فشار وارد کردن بر کارفرما استفاده کنیم؟

مرحله ۴: برنامه عمل

سازماندهی کارگران برای اقدام عملی ممکن است یک اندازه وقتگیر باشد، بخصوص اگر کارگران از این ترس داشته باشند که مورد حمله واقع شوند و یا وظایف خود را از دست دهند. پلانی تهیه کنید و تصمیم بگیرید که کی کدام بخش کار را انجام دهد. در مورد این هر کار چگونه انجام شود، صحبت کنید. برای سازماندهی موفق نظریات و تجارب خود را شریک سازید. اولین کار شما ممکن است توظيف افراد بیشتر در این کمیته سازماندهی باشد. یک تاریخ را مشخص سازید که در آن هریک از کارهای پلان شده باید خاتمه یابد، بعداً یک وقت دیگری را تعیین کنید که دوباره باهم جلسه نمایید و بررسی کنید که کارها چگونه پیش می‌رود.

مرحله ۵: برنامه چگونه پیش می‌رود؟

از هر شخص بخواهید که در رابطه به پیشرفت کاری که به عهده گرفته است، گزارش بدهد. از کارهای تکمیل شده تجلیل نمایید، مانند این که چه تعداد کارگاران حمایت خود را نشان داده اند و یا این که علاقه دارند در اقدامات اشتراک ورزند. بعد تصمیم بگیرید که آیا نتایج متوقعه را حاصل نموده اید و یا نیاز است تا پلان را تغییر دهید.

مرحله ۶: در صورت نیاز پلان را تعدیل نمایید

اگر کار مطابق برنامه یا پلان پیش نمی‌رود، تحلیل نمایید که چرا. چه چیزی در پلان کار نیاز به تغییر دارد؟ پلان را تعدیل کنید و تصمیم بگیرید که هر یک از کارهای شامل برنامه را کدام عضو انجام بدهد. مانند مرحله قبل، برای تکمیل شدن هر کار یک تاریخ معین سازید و همچنان یک تاریخ را برای جلسه بعدی که پلان را مجدداً ارزیابی و در صورت نیاز تعدیل نمایید، تعیین کنید.

اگر افراد برای تکمیل پلان وظایف خود به کمک نیاز دارند، در مورد صحبت کنید که چه نیاز است و کی می‌تواند کمک کند. یک کارگری که جدیداً با گروه یکجا میشود هرگاه به او مشوره، آموزش و حمایت لازم از جانب سازمان دهندگان با تجربه داده شود، می‌تواند مسئولیت کاری را به عهده گیرد که در گذشته هیچگاه انجام نداده است. به جای منتقد بودن حمایتگر باشید. سازماندهندگان بالقوه را از این سبب که در گذشته یکی یا دو اشتباه را انجام داده اند، از دست ندهید.

آیا یک کمپاین بین‌المللی می‌تواند کمک نماید؟

سازمان‌های محلی و بین‌المللی ممکن است بتوانند به کارگران فابریکات یا کارخانه‌ها کمک کنند. آنها می‌توانند معلومات و تجربیاتی را که ممکن است مفید باشد به ارمغان بیاورند. طور مثال، آنها می‌توانند به کسب معلومات در مورد شرکتی که لباس‌های تولید شده در فابریکه خاصی را خریداری می‌کند، کمک کنند. آنها می‌توانند از شرایط کار در فابریکه‌های دیگر مورد استفاده آن شرکت اطلاع حاصل کنند. دانستن این که چه کسی مالک است و یا با فابریکه خاصی قرارداد دارد می‌تواند برای سازماندهی یک کمپاین بین‌المللی مفید باشد تا یک شرکت جهانی تحت فشار قرار گیرد که با کارگران یک فابریکه خاص برخورد بهتری داشته باشد.

وقتی شرکت‌ها جهانی باشند، کمپاین شما هم می‌تواند جهانی باشد!

کمپاین‌های بین‌المللی می‌توانند صدای تلاش کارگران محلی را به گوش جهانیان برسانند. شرکتهای بزرگی که محصولات تولید در فابریکه‌های صادراتی را خریداری می‌کنند، دوست ندارند مردم به آنها به عنوان شرکت‌های "دوکان فروش عرق کارگران" نگاه کنند. گفتن داستان شخصی از چالش‌هایی که یک کارگر فابریکه دارد، یک روش عالی برای حاصل کردن حمایت مردم سراسر جهان می‌باشد.

یک کمپاین بین‌المللی تنها می‌تواند از کمپاین و اهداف محلی کارگران فابریکه حمایت کند اگر کارگران به سازماندهندگان کمپاین بگویند که چه حمایتی نیاز دارند، و حمایت کنندگان بین‌المللی گوش دهند. مفاهمه با کمپاین کنندگان زمانی آسانتر است که کارگران در گروه قوی متحد شوند. کارگران همچنان می‌توانند رابطه قوی با یک اتحادیه یا گروه خارجی داشته باشند که به عنوان نماینده بین کارگران غیرمتحد و یک کمپاین بین‌المللی خدمت کنند.

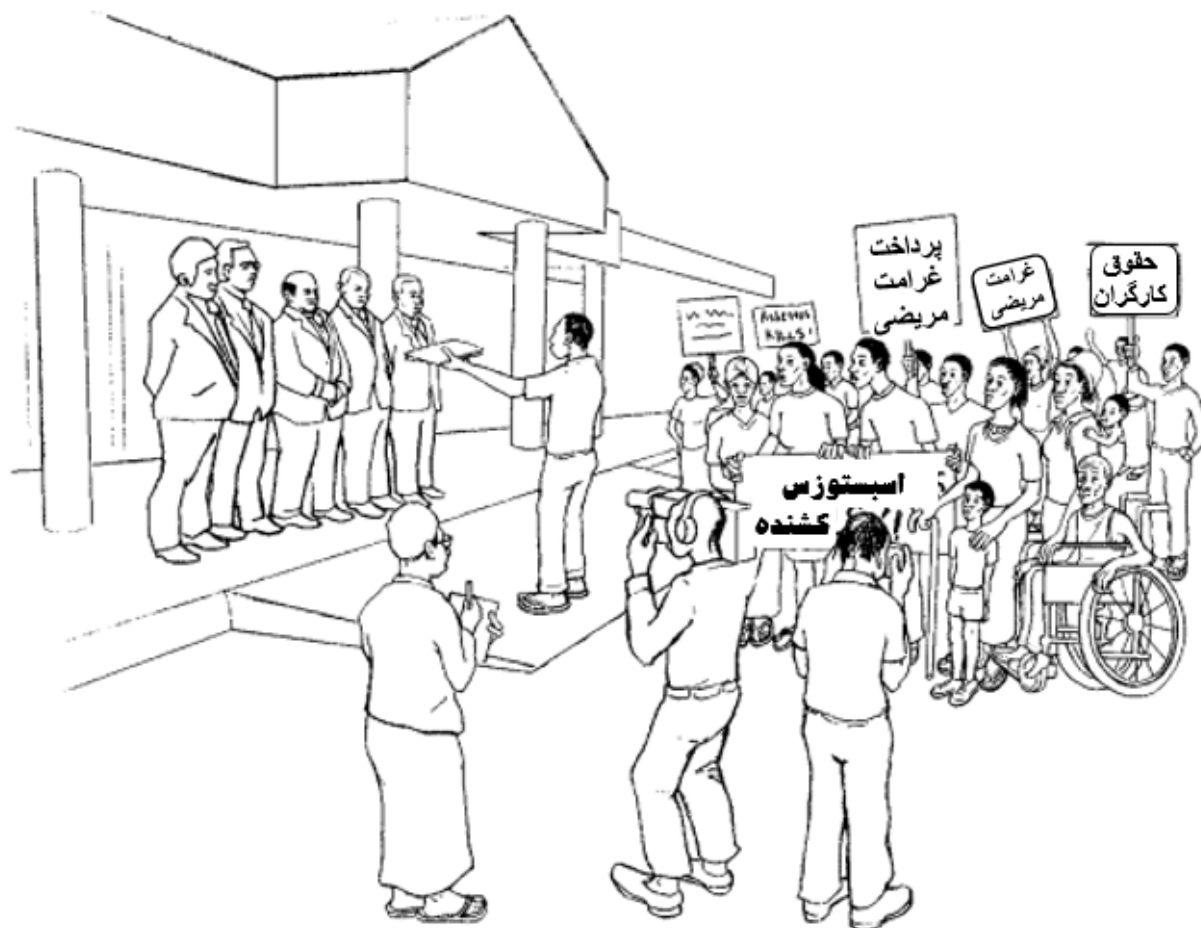
برای پیروزی در ایجاد تغییر اقدام کنید

هیچ راه یگانه برای سازماندهی وجود ندارد که همیشه کار بدهد. انواع مختلفی از اقدامات ممکن است و اقدامات بسیار متفاوتی ضرور خواهد بود تا قدرت را بین کارگران افزایش دهد و مشکلات محل کار را رفع کند. ممکن است به سرعت برنده شوید و یا ماه‌ها و یا سال‌ها طول بکشد تا برنده تغییرات مورد نظر خود شوید.

آموزش دادن و اطلاع رسانی در مورد نیازهای کارگران به سایر کارگران، به جامعه، به کارفرمایان و انجمن‌های کارفرمایان، به مقامات دولتی و سازمان‌ها.

تقویت ارتباطات با متحدان و رهبران جامعه، آنهایی که می‌توانند برای متقاعد ساختن کارفرما و دیگران کمک کنند تا به اقداماتی که سازماندهی نمودید بپیوندند و یا اقلأ با آن مخالفت نکنند. سعی کنید تا ارتباطات را با مالکان فابریکه (کارخانه) و مقامات دولتی نیز تقویت نمایید. یکی از بزرگترین چالش‌های که شما به عنوان یک سازمان دهنده دارید اینست که به بهترین وجه با افرادی که کار می‌کنید، کمک نمایید. بر دریافت حمایت‌هایی تمرکز کنید که برای پیروزی به آنها نیاز دارید.

کارگران بسیاری را سازمان دهید تا باهم برای درخواست راه حل‌ها از رئیس خود اقدام کنند. این یک روش بسیار قدرتمند برای جلب توجه کارفرمایان است. اینکار میتواند برای کارگران اشتراک کننده ایجاد خطر کند. اما وقتی کارگران بیشتری باهم اقدام کنند، پیام آنها قدرت بیشتری خواهد داشت و خطر کمتری متوجه هر یک از کارگران خواهد شد. بخاطر داشته باشید، این وظیفه شما نیست که با مدیریت معامله کنید. پیشنهادات را به کارگران برگردانید و بگذارید آنها تصمیم بگیرند. این گونه است که قدرت جمعی تقویت می‌گردد.

در مورد این که چه کارهایی مؤثر است از سایر کارگران بیاموزید

در اینجا انواع مختلف اقداماتی آمده است که کارگران فابریکه‌های صادراتی با موفقیت آنها را به کار بسته اند. برای این که این موارد برای شما نیز کارآمد باشد، آنها را با شرایط محل کار و جامعه خود تطابق دهید. منحیث بخشی از به کارگیری هر یکی از این فعالیت‌ها و یا هر فعالیت دیگری، در مورد این که برای محافظت از خود و دیگران از پیامدهایی که ممکن است بروز کند، بحث نمایید.

کارگران را هماهنگ سازید تا بصورت جداگانه برای بهتر شدن محل کار اقدامات نمایند (مثل آوردن یک دوشکجه تا روی آن بنشینند و یا آوردن یک چوکی گک برای گذاشتن و استراحت پاها). و یا بخشی از محل کار را تحریم نمایند (مانند بخشی که صدای ماشین بسیار بلند است) و یا بخش خدماتی (مثل کفتریا). اگر همه شما این کار را در یک زمان انجام دهید، رئیس شما متوجه خواهد شد.

عنوان "کارگران تقاضای غذای بهتر را دارند و یک اتحادیه جدید را ساخته اند" در صفحه ۴۰۷، دیده شود.

در مورد مسائل صحتی و ایمنی بیاموزید. هر قدر بیشتر بدانید، ابزار بیشتری خواهید داشت تا رئیس و دولت را وادار سازید به صدای شما گوش داده و اقدام نمایند.

عنوان "کارگران زن از طریق ترویج صحت، سازمان می‌یابند" در صفحه ۳۷۴ دیده شود.

یک شبکه ارتباطاتی را در میان کارگران، ایجاد کنید که شامل کارگران از همه بخش‌های فابریکه باشد. کارگران می‌توانند معلومات در موارد مواد کیمیای مورد استفاده در فابریکه، پلان گذاری مدیریت فابریکه، تجارت کارگران در ساحات مختلفه و اینکه چگونه کارگران می‌توانند منحیث یک گروه واکنش داشته باشند، را در بین خود پخش نمایند.

عنوان "ما حالا یک ماده کیمیای ایمن تر را استفاده می‌کنیم" در صفحات ۱۸۸ و ۱۸۹ دیده شود.

کار را برای چند دقیقه کوتاه، یک ساعت و یا به مدت طولانی تری توقف دهید و به سوپروایزران و رئیسان بگویید چرا اینکار را می‌کنید. و یا کار بخش‌های مختلف فابریکه را در زمانهای متفاوت توقف دهید. این اقدامات زمانی بهترین مؤثریت را دارد که تعداد زیادی از کارگران در آن اشتراک داشته باشند. اگر تعداد بسیار کمی از کارگران کار را توقف دهند، اینکار موفق نخواهد بود.

عنوان "باهم به پا خیزید، باهم تفریح کنید" در صفحه ۲۳۴ دیده شود.

با یک هیأت از نمایندگان نزد رئیس بروید تا در مورد خواست‌های مشخص بحث نمایید. هیچگاه تنها نروید. توضیح دهید که چگونه حل مشکلات برای کارفرما نیز می‌تواند مزایایی داشته باشد. تمام مواردی را که در جلسه گفته شد یادداشت کنید، به شمول تاریخ و زمان جلسه، اعضای اشتراک کننده و توافقات بعمل آمده. با استفاده از تلیفون خود عکس بگیرید و چیزی را که واقع شده است ثبت نمایید.

شکایات را در دفاتر دولتی ثبت کنید تا آنها وادار شوند که قانون کار، قانون ایمنی محل کار و قانون ضد تبعیض را اجرائی سازند. عنوان "چگونه می‌توانیم برضد اضافه کاری اجباری پیروز شویم" در صفحات ۲۹۳ و ۲۹۴ دیده شود.

از قانون دانان و وکلا مشوره و حمایت بگیرید و حکومت و یا شرکت را به محکمه بکشانید. قضایای حقوقی اغلب وقت بسیار طولانی را می‌گیرد، اما پیشرفت آن میتواند شرایط کار را برای بسیاری از کارگران بهبود بخشد. عنوان "بقایای مواد پاک کننده سبب شد که یو-می مصاب سرطان شود که او را کشت"، در صفحه ۱۰۶ دیده شود.

رسانه‌ها را در حوادث خود دعوت کنید و بیاموزید که چطور آگاهی خبری نوشته کنید. از رسانه‌های اجتماعی جهت ارتباط بین کارگران و با دیگر افراد علاقمند، استفاده کنید. عکس بگیرید و آنها را منتشر سازید. عنوان "آب‌های ما رنگ آبی روشن به خود گرفته است!"، در صفحه ۱۰۶ دیده شود.

زمینه استماعیه عامه را فراهم سازید که در آن کارگران بتوانند به رهبران جامعه و همسایگان در مورد مشکلات موجود در فابریکه و محل کار و همچنان تقاضاهای شان برای تغییر، گواهی یا شهادت بدهند. عنوان "تقاضای ما اینست که بدانیم چه نوع مواد کیمیای در فابریکه استفاده می‌شود"، در صفحه ۱۰۶ دیده شود.

گردهم‌آیی تشکیل دهید، کنفرانس برگزار کنید و کارگاه آموزشی را سازمان دهید تا افراد را در مورد مشکلات موجود در محل کار آموزش دهید و همچنان از آنها برای فشار آوردن بر دستگاه حکومتی استفاده کنید تا صدای شما را بشنوند و اقدام نمایند. عنوان "کارگران نباید بخاطر مُد و فیشن بمیرند!" در صفحه ۱۰۳ دیده شود.